

PŘEDNÁŠKOVÉ ODPOLEDNE NA PAMMROVĚ

(Tento text se již nevešel do Zpráv Společnosti F. Bílka č. 39, které jsou věnovány Anně Pammrové (1860-1945), osobité poustevnici a filosofce.)

Především díky Společnosti A. Pammrové (SAP) se již konalo nespočet akcí připomínajících osobnost Anny Pammrové (A. P.), ale na prstech jedné ruky by šlo spočítat ty, které se odehrály přímo na místě, kde A. P. prožila větší část svého života – na lesní samotě poblíž Žďárce zvané neoficiálně Pammrov.

Iniciativa k uspořádání tohoto dosud posledního setkání, ke kterému došlo uprostřed letošního léta (22. 7. 2017), navíc nevzešla od SAP, ale od dcery současných majitelů pammrovské samoty. A jejich devítiletá vnučka Viktorka „přednáškové odpoledne na téma Život“ také půvabně uváděla.

Na Pammrov se sjelo asi 30 hostů, kteří vyslechli dvě přednášky. Nejprve RNDr. Milada Škárová, členka SAP, která ve Žďarci prožila dětství a již jako malá vnímala zvláštní tajemnou atmosféru Pammrova, přiblížila život A. P. a jeho klíčové milníky či uzly. Miladu jsme slyšeli přednášet o A. P. již několikrát, ale pokaždé se člověk dozví něco nového. Dochované faktografické údaje totiž nedokážou vysvětlit motivy někdy zvláštního a těžko pochopitelného jednání A. P. a Milada se snaží, mimo jiné s pomocí duchovní vědy R. Steinera (jehož dílo i A. P. znala a studovala), přinášet možná vysvětlení.

Protože celé odpoledne díky příznivému počasí probíhalo formou zahradního pikniku, mohli jsme o přestávce ochutnat něco z široké nabídky pochutin, ke které skoro každý něčím přispěl. Především jsme se ale mohli podívat dovnitř obou chaloupek, které co do vnějšího vzhledu i vnitřní dispozice zůstaly stejné, jako byly za života A. P. Uvnitř jsme mohli vidět troje původní kachlová kamna, stůl a židle, které A. P. používala, něco z původní skromné výzdoby (např. Bílkův portrét O. Březiny), ale především na stěnách i v albech spoustu dobových fotografií A. P. a

Pammrova a v neposlední řadě jsme se mohli probírat dopisy, které A. P. adresovala novým majitelům domu Wachsmutovým a jejich dceři.

Po přestávce doslova strhl naši pozornost sociální pedagog a psychoterapeut (původně však učitel fyziky) Bc. Pavel Kalpakcis, který vyprávěl o hledání smyslu života. A vyprávěl nejen neobyčejně vtipně, ale vše ilustroval na konkrétních lidských případech a osudech ze své praxe. Jak člověk časem dospívá k pocitu deziluze nebo že není šťastný, či přímo k životní krizi, jestliže smyslem svého života učiní bohatství, moc, rodinu, slávu nebo zážitky, ale ne duchovní hodnoty, nezištnou lásku či službu. Jako „nejdostupnější“ a nejlepší prevenci či lék na zklamání životem doporučoval vděčnost – být stále a za všechno upřímně vděčný. A také vědomě prožívat přítomný okamžik, nebýt v myšlenkách stále u nějakých budoucích povinností či událostí (extrémní příklad: rodiče dítěte, které se ještě ani nenaučilo pořádně chodit, mu už zakládají stavební spoření). Ke konci jeho vnějšně zábavné, ale vnitřně vysoce naléhavé promluvy se nebe zatáhlo a začalo trochu bouřit; jakoby Vyšší hlas podtrhával význam tohoto sdělení, které se odtud o 50 – 100 let dříve snažila šířit do světa Anna Pammrová.

Nakonec se ale očekávaná bouřka a liják, které jinak to odpoledne řádily v okolí, Pammrovu vyhnuly, takže jsme se mohli rozejít klidně, spokojeně a se „sluncem v duši“ (když už pan Kalpakcis několikrát citoval svého přítele Jana Zákopčaníka).

František Kožíšek

Viktorka, vnučka současných majitelů Pammrova, uváděla program odpoledne.

Milada Škárová přednáší o Anně Pammrové.

Pavel Kalpakcis přednáší o hledání smyslu života.

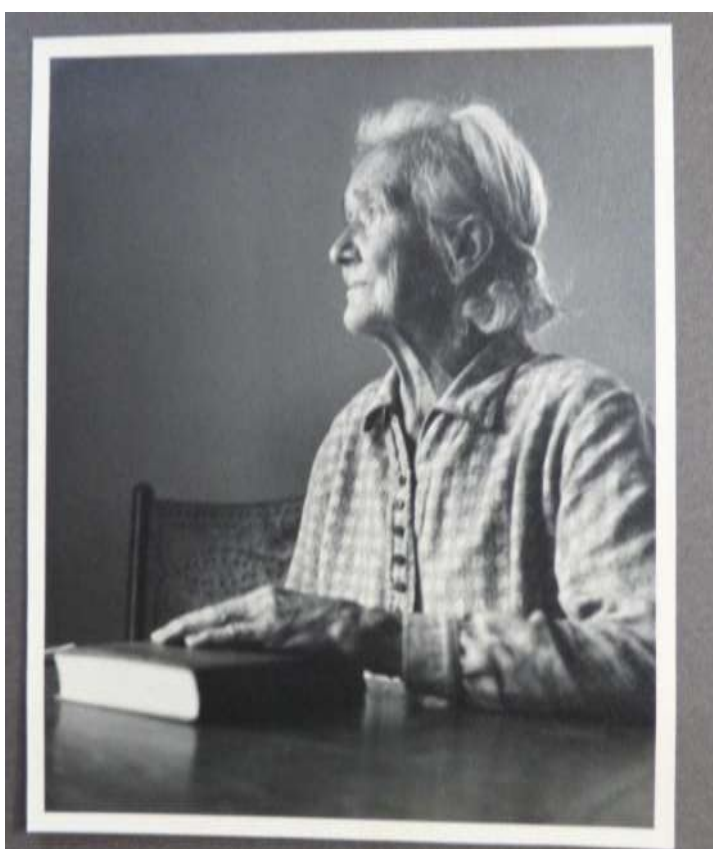
Ten větší z pammrovských domků dnes (2017).

Na těchto kamnech si Anna Pammrová vařila...

U tohoto stolu a na těchto židlích Anna Pammrová sedávala, jak je vidět na následující archivní fotografii.

Anna Pammrová na své samotě...

Jeden z mnoha archivních snímků, které jsme si mohli prohlédnout: Anna Pammrová před svým druhým domkem (prvním zděným) na Pammrově.

Další z archivních snímků, které jsme si mohli prohlédnout: Anna Pammrová před svým třetím domkem (druhým zděným) na Pammrově, ve kterém žila na sklonku života.

Menší z pammrovských domků dnes (2017).

Nejsem si jist, zda Anna Pammrová měla ve svém domě krucifix, spíše ne. Jedinou výzdobou na stěnách byl prý portrét Otokara Březiny od Františka Bílka, který je vidět vpravo od kříže.